

SAŽETAK

Trideset i četiri lateralna rendgenska snimka glave osoba sa distalnim zagrižajem i protruzijom gornjih frontalnih zuba kod kojih je ugao ANB bio veći od 4° su analizirana.

Ispitivani su oblik baze lobanje i anterio-posteriorni položaj i nagib gornje i donje vilice prema njoj.

Rezultati ispitivanja pokazuju da osobe sa nepravilnošću II klase 1. odeljenje imaju u proseku veći ugao kranijalne baze (prosečna vrednost $133,38^{\circ}$). Povećan ugao kranijalne baze je praćen smanjenim uglom maksilarnog prognatizma (srednja vrednost $80,117^{\circ}$), koji se ipak kreće u okviru ortogonalnih odnosa, i povećanim uglom inklinacije gornje vilice (srednja vrednost $12,706^{\circ}$).

Slično gornjoj vilici, kod osoba sa II klasom 1. odeljenje postoji retropozicija, ali izraženija nego kod gornje vilice (srednja vrednost ugla SNB iznosi $73,059^{\circ}$), i rotacija donje vilice prema nazad (srednja vrednost inklinacije mandibule iznosi $36,764^{\circ}$).

Kod ispitivanog uzorka u celini, kao i kod gotovo svakog slučaja ponaosob, zapažena je opšta tendencija da je veći ugao kranijalne baze praćen manjim uglom i maksilarnog i mandibularnog prognatizma sa inklinacijom prema nazad i obrnuto. I pored toga što baza lobanje predstavlja šablon prema kome se razvija maksila, a maksila je šablon prema kome se razvija mandibula, opisani odnosi nisu uvek sasvim usklađeni, pa se zbog toga može reći da odnose između baze lobanje, gornje vilice i mandibule kod nepravilnosti II klase 1. odeljenje karakteriše disharmonija.